

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 2. júla 2009*

Vo veci C-343/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Corte d'appello di Torino (Taliansko) zo 6. júla 2007 a doručený Súdnemu dvoru 25. júla 2007, ktorý súvisí s konaním:

Bavaria NV,

Bavaria Italia Srl,

proti

Bayerischer Brauerbund eV,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), E. Juhász a J. Malenovský,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. septembra 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Bavaria NV a Bavaria Italia Srl, v zastúpení: G. van der Wal a F. van Schaik, advocaten, M. Sterpi a L. Ghedina, avvocati,

- Bayerischer Brauerbund eV, v zastúpení: R. Knaak, Rechtsanwalt, L. Ubertazzi a B. Ubertazzi, avvocati,

- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci W. Ferrante, avvocato dello Stato,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti a výkladu nariadenia Rady (ES) č. 1347/2001 z 28. júna 2001, ktoré dopĺňa prílohu nariadenia Komisie (ES) č. 1107/96 o registrácii zemepisných označení a označení pôvodu podľa postupu stanoveného v článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 (Ú. v. ES L 182, s. 3; Mim. vyd. 03/033, s. 97), a nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. ES L 208, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú na jednej strane Bayerischer Brauerbund eV (ďalej len „Bayerischer Brauerbund“) a na druhej strane Bavaria NV a Bavaria Italia Srl (ďalej len „Bavaria“ a „Bavaria Italia“), týkajúceho sa práva týchto spoločností používať určité ochranné známky obsahujúce slovo „Bavaria“ vo vzťahu k zemepisnému označeniu pôvodu „Bayerisches Bier“.

Právny rámec

- 3 Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia č. 2081/92:

„1. Toto nariadenie ustanovuje pravidlá na ochranu označení pôvodu a zemepisných označení poľnohospodárskych výrobkov pre ľudskú výživu, bližšie uvedených v prí-

lohe II zmluvy, potravín, bližšie uvedených v prílohe I tohto nariadenia, a poľnohospodárskych výrobkov, uvedených v prílohe II tohto nariadenia.

Toto nariadenie sa však nebude uplatňovať na vínnu výrobu a liehovú nápoje.

Príloha I môže byť zmenená a doplnená v súlade s postupom uvedeným v článku 15.“

- 4 Článok 2 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 definuje chránené označenie pôvodu (ďalej len „CHOP“) a chránené zemepisné označenie (ďalej len „CHZO“) takto:

„2. Na účely tohto nariadenia:

- a) označenie pôvodu: predstavuje názov oblasti, určitého miesta alebo vo výnimočných prípadoch krajiny, používaný na označenie poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorá:

— pochádza z tejto oblasti, určitého miesta alebo krajiny

a

- má kvalitu alebo vlastnosti, za ktoré podstatne alebo výlučne vďačí daným zemepisným podmienkam vrátane prírodných a ľudských faktorov a ktorá sa vyrába, spracováva a pripravuje vo vymedzenej zemepisnej oblasti,

b) zemepisné označenie: je názov oblasti, určitého miesta alebo vo výnimočných prípadoch krajiny, ktorý sa používa na označenie poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorá:

- pochádza z tejto oblasti, určitého miesta alebo krajiny

a

- má zvláštnu kvalitu, povest' alebo vlastnosti, ktoré možno pripísať zemepisnému pôvodu a výrobe a/alebo spracovaniu a/alebo príprave, ktoré sa uskutočňujú vo vymedzenej zemepisnej oblasti.“

5 Podľa článku 3 nariadenia č. 2081/92:

„1. Názvy, ktoré sa stali druhovými, sa nesmú registrovať.

Na účely tohto nariadenia je ‚názov, ktorý sa stal druhovým‘, názvom poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorý, hoci sa vzťahuje na miesto alebo oblasť, kde takýto výrobok alebo potravina boli pôvodne vyrobené alebo predávané, sa stal druhovým [bežným — *neoficiálny preklad*] názvom poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny.

Za účelom zistenia, či sa názov stal alebo nestal druhovým, treba brať ohľad na všetky faktory individuálne, obzvlášť na:

- existujúcu situáciu v členskom štáte, z ktorého názov pochádza, a v oblastiach konzumácie,

- momentálnu situáciu v iných členských štátoch,

- zodpovedajúce vnútroštátne právne predpisy alebo predpisy spoločenstva.

Ak sa v súlade s postupom ustanoveným v článku 6 a 7 žiadosť o registráciu zamieta z dôvodu, že sa názov stal druhovým, Komisia musí uverejniť toto rozhodnutie v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

2. Názov nesmie byť registrovaný ako označenie pôvodu alebo zemepisné označenie, keď sa stotožňuje s názvom odrody rastliny alebo druhu chovného zvierata a v dôsledku toho môže viesť k pomýleniu verejnosti o pravom pôvode výrobku.

3. Predtým ako toto nariadenie nadobudne účinnosť, výbor [Rada — *neoficiálny preklad*] na návrh Komisie a na základe rozhodnutia kvalifikovanej väčšiny zostaví a v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* uverejní neúplný informatívny zoznam názvov poľnohospodárskych výrobkov alebo potravín, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie a ktoré sa v zmysle odseku 1 posudzujú ako druhové, a preto ich nie je možné zaregistrovať podľa tohto nariadenia.“

6 Článok 13 ods. 1 a 3 nariadenia č. 2081/92 stanovuje:

„1. Registrované označenia sú chránené proti:

- a) akémukoľvek priamemu alebo nepriamemu komerčnému využívaniu registrovaného označenia v súvislosti s výrobkami, na ktoré sa registrácia nevzťahuje, pokiaľ sú takéto výrobky porovnateľné s výrobkami registrovanými pod chráneným označením alebo ak používanie označenia ťaží z reputácie chráneného označenia;
- b) akémukoľvek zneužitiu, napodobeniu alebo vyvolaniu dojmu, aj keď je skutočný pôvod výrobku uvedený, alebo ak je chránené označenie preložené alebo je uvedené v spojení so slovami, ako napr. ‚štýl‘, ‚typ‘, ‚metóda‘, ‚vyrobené v‘, ‚napodobenie‘ alebo podobne;
- c) akémukoľvek inému klamlivému označeniu alebo zavádzajúcemu označeniu o mieste pôvodu a vzniku, o podstate alebo základných kvalitách výrobku na vnútornom alebo vonkajšom obale, v reklamnom materiáli alebo dokumentoch súvisiacich s daným výrobkom, ako aj na obale kontajnerov, v ktorých je výrobok prepravovaný, keď by mohlo dôjsť k mylnému dojmu o jeho pôvode;

- d) akýmkoľvek iným postupom zavádzajúcim obyvateľstvo vo veci skutočného pôvodu výrobku.

Ak registrované označenie obsahuje názov poľnohospodárskeho výrobku alebo potraviny, ktorý sa považuje za druhový, použitie takéhoto druhového názvu pre daný poľnohospodársky výrobok alebo potravinu sa nebude považovať za odporujúce bodom a) alebo b) v prvom pododseku.

...

3. Chránené označenia sa nesmú stať druhovými.“

7 Článok 14 nariadenia č. 2081/92 znie:

„1. Ak je označenie pôvodu alebo zemepisné označenie registrované v súlade s týmto nariadením, žiadosť o registráciu ochrannej známky, ktorá zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 a vzťahuje sa na rovnaký typ výrobku, bude zamietnutá, ak bola žiadosť o registráciu ochrannej známky podaná po dátume uverejnenia, ktorý predpokladá článok 6 (2).

Ochranné známky registrované v rozpore s prvým pododsekom budú vyhlásené za neplatné.

Tento odsek sa bude tiež uplatňovať, ak bola žiadosť o registráciu ochrannej známky podaná pred dátumom uverejnenia žiadosti o registráciu, ktorý predpokladá článok 6 (2), za predpokladu, že toto uverejnenie sa vykonalo pred registráciou ochrannej známky.

2. S ohľadom na právne predpisy spoločenstva môže používanie ochrannej známky na základe niektorej zo situácií uvedených v článku 13, ktorá bola zaregistrovaná v dobrej viere pred dátumom podania žiadosti o registráciu označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, naďalej pokračovať napriek registrácii označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, ak nie je žiaden dôvod vyhlásiť ochrannú známku za neplatnú alebo ju zrušiť, ako v stanovenom poradí predpokladá článok 3 (1) c) a g) a článok 12 (2) b) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 na účely zblížovania právnych predpisov členských štátov v súvislosti s ochrannými známkami.

3. Označenie pôvodu alebo zemepisné označenie nebude zaregistrované v prípade, ak s ohľadom na dobré meno a povest ochrannej známky, ako aj časové obdobie, počas ktorého sa používala[,] takáto registrácia... môže zavádzať spotrebiteľa v súvislosti s pravým pôvodom výrobku.“

8 Článok 17 nariadenia č. 2081/92 stanovuje:

„1. Členské štáty budú informovať Komisiu v lehote do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia o svojich právne chránených označeniach alebo v tých členských štátoch, kde nie je žiaden ochranný systém, o svojich označeniach založených na základe zvyklosti [zaužívaných označeniach — *neoficiálny preklad*], ktoré chcú registrovať v súlade týmto nariadením.

2. V súlade s postupom ustanoveným v článku 15 Komisia zaregistruje označenia uvedené v odseku 1, ktoré spĺňajú podmienky článku 2 a 4. Článok 7 sa nebude uplatňovať. Druhé názvy však uznané nebudú.

3. Členské štáty si môžu ponechať vnútroštátnu ochranu oznámených označení v súlade s odsekom 1 dotedy, kým nebude prijaté rozhodnutie o registrácii.“

9 Príloha I nariadenia č. 2081/92 znie:

„Potraviny uvedené v článku 1 (1)

— pivo,

— ...“

10 Článkom 1 nariadenia č. 1347/2001 došlo k registrácii názvu „Bayerisches Bier“ ako CHZO.

11 Odôvodnenia č. 1 až 5 tohto nariadenia stanovujú:

- „(1) Boli potrebné dodatočné informácie pri názve, ktoré nahlásilo Nemecko podľa článku 17 nariadenia (EHS) č. 2081/92 s cieľom zabezpečiť, aby zodpovedal článkom 2 a 4 daného nariadenia. Tieto dodatočné informácie svedčia o tom, že názov zodpovedá uvedeným článkom. Mal by byť preto zaregistrovaný a pridaný do prílohy nariadenia Komisie (ES) č. 1107/96...
- (2) Po zaslaní prihlášky nemeckými orgánmi s cieľom zaregistrovať názov ‚Bayerisches Bier‘ ako [CHZO], holandské a dánske orgány informovali Komisiu o existencii ochranných známk používaných pre pivo, ktoré obsahujú tento názov.
- (3) Poskytnuté informácie potvrdili existenciu názvu ‚Bavaria‘ ako platnej ochrannej známky. Vzhľadom na skutočnosti a dostupné informácie sa však predpokladalo, že registrácia názvu ‚Bayerisches Bier‘ nemala úmysel oklamať spotrebiteľa, pokiaľ ide o skutočnú totožnosť výrobku. Zemepisné označenie ‚Bayerisches Bier‘ a ochranná známka ‚Bavaria‘ nepatria preto do okolností uvedených v článku 14 (3) nariadenia (EHS) č. 2081/92.
- (4) Používanie niektorých ochranných známk, napríklad holandskej ochrannej známky ‚Bavaria‘ a dánskej ochrannej známky ‚Høker Bajer‘, môže pokračovať napriek registrácii zemepisného označenia ‚Bayerisches Bier‘, pokiaľ spĺňajú podmienky uvedené v článku 14 (2) nariadenia (EHS) č. 2081/92.

- (5) V súlade s článkom 3 nariadenia (EHS) č. 2081/92 generická povaha názvu brániaca jeho registrácii musí byť ohodnotená vzhľadom na situáciu spoločenstva ako celku. V tomto konkrétnom prípade napriek dôkazu v tomto zmysle, že termíny ‚bajersk‘ a ‚bajer‘, dánske preklady termínov ‚Bayerisches‘, sa stávajú synonymami pre termín ‚beer‘, a teda všeobecným názvom, generická povaha názvu ‚Bayerisches‘ alebo jeho preklady v iných jazykoch a členských štátoch neboli preukázané.“

- 12 Odôvodnenie č. 13 nariadenia Rady (ES) č. 692/2003 z 8. apríla 2003, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 2081/92 (Ú. v. EÚ L 99, s. 1; Mim. vyd. 03/038, s. 454), stanovuje:

„Zjednodušený postup ustanovený v článku 17 nariadenia (EHS) č. 2081/92 na registrovanie už chránených názvov alebo ustanovených na základe používania v členských štátoch nestanovuje žiadne právo na námietku. Z dôvodov právnej istoty a transparentnosti by sa mal vypustiť. Z dôvodov súladu by sa aj päťročné prechodné obdobie stanovené v článku 13 ods. 2 v prípade názvov registrovaných podľa článku 17 malo vypustiť, no bez toho, aby bolo dotknuté vyčerpanie tohto obdobia pokiaľ ide o už registrované názvy.“

- 13 Článok 1 bod 15 nariadenia č. 692/2003 znie:

„Článok 13 ods. 2 a článok 17 sa vypúšťajú. Avšak ustanovenia týchto článkov sa naďalej uplatňujú pri registrovaných názvoch alebo názvoch, pre ktoré sa dala žiadosť o registráciu postupom uvedeným v článku 17, skôr ako toto nariadenie nadobudlo účinnosť.“

- 14 Podľa článku 3 ods. 1 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92):

„Do registra nebudú zapísané, alebo ak už sú zapísané, musia byť vyhlásené za neplatné:

...

- c) ochranné známky, ktoré sú tvorené výlučne z označení alebo značiek, ktoré môžu v obchode slúžiť na označenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovaru alebo poskytnutia služby, alebo iných vlastností tovaru alebo služieb;

...

- g) ochranné známky, ktoré môžu klamať verejnosť, najmä pokiaľ ide o povahu, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služieb;

...“

15 Podľa článku 12 ods. 2 prvej smernice 89/104:

„Ochranná známka môže byť tiež vymazaná, ak po dni, kedy bola zapísaná:

...

- b) v dôsledku užívania majiteľom alebo s jeho súhlasom pre tovary alebo služby, pre ktoré bola zapísaná, by sa mohla zavádzať verejnosť, predovšetkým pokiaľ ide o povahu, kvalitu, alebo zemepisný pôvod týchto tovarov alebo služieb.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 Bayerischer Brauerbund je nemecké združenie, ktorého cieľom je ochrana spoločných záujmov bavorských pivovarníkov. Podľa potvrdenia, ktoré vydal Amtsgericht München, pochádzajú jeho stanovky zo 7. decembra 1917. Roku 1968 sa Bayerischer Brauerbund stal majiteľom zapísaných kolektívnych ochranných známk Bayerisch Bier a Bayrisches Bier.

17 Bavaria je holandská obchodná spoločnosť vyrábajúca pivo, ktorá podniká na medzinárodnom trhu. Táto spoločnosť sa kedysi nazývala „Firma Gebroeders Swinkels“, pričom slovo „Bavaria“ začala používať od roku 1925 a začlenila ho do svojho obchodného mena roku 1930. Bavaria bola a je majiteľom viacerých zapísaných ochranných známk a obrazových prvkov obsahujúcich slovo „Bavaria“. Dátumy zápisu

zahrňajú roky 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 a 1995. Niektoré zápisy boli obnovené. Bavaria Italia patrí do skupiny spoločností Bavaria.

- 18 Označenie „Bayerisches Bier“ bolo predmetom dvojstranných dohôd o ochrane údajov o pôvode, označení pôvodu a iných zemepisných názvov medzi Spolkovou republikou Nemecko na jednej strane a Francúzskou republikou (1961), Talianskou republikou (1963), Helénskou republikou (1964), Švajčiarskou konfederáciou (1967) a Španielskym kráľovstvom (1970) na druhej strane.
- 19 Dňa 28. septembra 1993 Bayerischer Brauerbund po dohode so združeniami Münchener Brauereien eV a Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV podal nemeckej vláde žiadosť o registráciu CHZO podľa článku 17 ods. 1 nariadenia č. 2081/92, ktorý upravuje tzv. „zjednodušené“ konanie.
- 20 Dňa 20. januára 1994 nemecká vláda informovala Komisiu o žiadosti o registráciu CHZO „Bayerisches Bier“ podľa článku 17 ods. 1 uvedeného nariadenia.
- 21 Medzi Komisiou a nemeckými orgánmi došlo k výmene početných informácií s cieľom doplniť spis, ktorý bol považovaný za úplný 20. mája 1997.
- 22 Konečná špecifikácia bola predložená Komisii listom z 28. marca 2000, pričom došlo k vylúčeniu piatich druhov piva pôvodne pokrytých CHZO, ktoré bolo predmetom žiadosti o registráciu, z dôvodu, že neboli v súlade s opisom v tejto špecifikácii.

- 23 Komisia usúdila, že táto žiadosť je opodstatnená, a preto 5. mája 2000 predložila Regulačnému výboru chránených zemepisných označení a označení pôvodu (ďalej len „výbor“) návrh nariadenia o registrácii „Bayerisches Bier“ ako CHZO.
- 24 Viaceré členské štáty namietali proti tejto registrácii. Diskusie v rámci výboru sa týkali dvoch otázok, a to jednak existencie ochranných znáмок obsahujúcich aj výraz „Bayerisches Bier“ alebo jeho preklady a jednak úvahy, že výraz „Bayerisches“ alebo jeho preklady sa stali druhovými.
- 25 Po analýze položených otázok (ktorej predchádzal aj formálny prieskum vo všetkých členských štátoch, pokiaľ ide o druhú otázku) Komisia dospela k záveru, že argumenty predložené proti registrácii CHZO „Bayerisches Bier“ nie sú opodstatnené. V dôsledku toho bol 30. marca 2001 výboru predložený druhý návrh nariadenia. Ten však nevydal stanovisko, keďže nebola dosiahnutá väčšina stanovená v článku 15 druhom odseku nariadenia č. 2081/92.
- 26 Výbor teda nevydal stanovisko v stanovenej lehote, takže Komisia svoj návrh premenila na návrh nariadenia Rady. Tá potom prijala nariadenie č. 1347/2001, ktorým bolo „Bayerisches Bier“ registrované ako CHZO.
- 27 Bavaria a Bavaria Italia nepodali proti nariadeniu č. 1347/2001 nijakú žalobu.
- 28 Návrhom z 27. septembra 2004 podaným na Tribunale di Torino sa Bayerischer Brauerbund v nadväznosti na podobné podnety v iných členských štátoch domáhal toho, aby sa spoločnostiam Bavaria a Bavaria Italia zakázalo používať taliansku verziu ochranných znáмок citovaných v bode 17 tohto rozsudku po ich predchádzajúcom vyhlásení za neplatné alebo výmaze z dôvodu, že kolidujú s CHZO „Bayerisches Bier“

v zmysle článkov 13 a 14 nariadenia č. 2081/92 alebo v každom prípade preto, lebo ide o holandské pivo, takže uvedené ochranné známky obsahujú druhový a zavádzajúci zemepisný údaj.

29 Keďže Tribunale di Torino rozsudkom z 30. novembra 2006 čiastočne vyhovel návrhu, ktorý podal Bayerischer Brauerbund, Bavaria a Bavaria Italia sa proti tomuto rozsudku odvolali.

30 V tomto kontexte Corte d'appello di Torino rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je [nariadenie č. 1347/2001] neplatné, prípadne neplatné v dôsledku neplatnosti iných aktov, z nasledujúcich dôvodov:

Porušenie všeobecných zásad

- pre neplatnosť článku 1 ods. 1 v spojitosti s prílohou I [nariadenia č. 2081/92] v časti, v ktorej pripúšťajú registráciu zemepisných označení týkajúcich sa ‚piva‘, ktoré je alkoholickým nápojom, pričom v citovanej prílohe je (chybne) priradené k ‚potravinám‘ uvedeným v článku 1 ods. 1, ale nie je ‚poľnohospodárskym výrobkom‘ podľa prílohy I Zmluvy o ES a článkov 32 (predtým článok 38) a 37 (predtým článok 43) tejto zmluvy, na základe ktorých Rada vydala [nariadenie č. 2081/92],

- pre neplatnosť článku 17 [nariadenia č. 2081/92] v časti, kde sa predpokladá zjednodušený postup registrácie, ktorým sú podstatnou mierou obmedzené a poškodené práva dotknutých subjektov, pretože sa nepredpokladá žiadna možnosť námietky, čím sú zrejme porušené zásady transparentnosti a právnej istoty, a to najmä vzhľadom na zložitosť postupu registrácie samotného CHZO ‚Bayerisches Bier‘, ktorý trval viac ako sedem rokov od roku 1994 do roku 2001, ako aj na výslovné uznanie uvedené v odôvodnení č. 13 [nariadenia č. 692/2003], ktorého článok 15 zrušil zo spomenutých dôvodov článok 17 [nariadenia č. 2081/92];

Nedodržanie formálnych náležitostí

- pretože označenie ‚Bayerisches Bier‘ nespĺňa podmienky požadované v článku 17 [nariadenia č. 2081/92], ktoré tento článok predpokladá na účely možnosti využitia registrácie zjednodušeným postupom, keďže uvedené označenie nebolo v Nemecku v čase podania žiadosti o registráciu ani ‚právne chránené‘, ani nešlo o ‚zaužívané označenie‘,
- pretože podmienky registrácie označenia ‚Bayerisches Bier‘ neboli dostatočne preskúmané, a to ani zo strany nemeckej vlády pred podaním žiadosti o registráciu Komisii, ani zo strany samotnej Komisie po doručení žiadosti, v rozpore s tým, čo stanovuje judikatúra Súdneho dvora (rozsudok zo 6. decembra 2001, [Carl Kühne a i., C-269/99, Zb. s. I-9517]),
- pretože žiadosť o registráciu označenia ‚Bayerisches Bier‘ nebola nemeckou vládou predložená včas v súlade s článkom 17 ods. 1 [nariadenia č. 2081/92] (v lehote šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti samotného nariadenia, k čomu došlo 24. júla 1993), keďže žiadosť predložená žiadateľom pôvodne obsahovala osem rôznych označení s možnosťou ich ďalších a neurčitých

modifikácií, z ktorých sa súčasné jediné označenie ‚Bayerisches Bier‘ vytvorilo až po tom, čo už dávno uplynula konečná lehota stanovená na 24. januára 1994;

Nedodržanie podstatných náležitostí

- pretože označenie ‚Bayerisches Bier‘ nespĺňa podstatné náležitosti stanovené článkom 2 ods. 2 písm. b) [nariadenia č. 2081/92] na účely jeho registrácie ako [CHZO] vzhľadom na druhovú povahu tohto označenia, ktoré historicky označovalo pivo vyrobené podľa zvláštnej výrobnnej metódy, ktorá vznikla v priebehu 19. storočia v Bavorsku, ktoré sa potom rozšírilo do ostatných častí Európy a do celého sveta (takzvaná ‚bavorská metóda‘ založená na spodnom kvasení), ktorým sa aj v súčasnosti v niektorých európskych jazykoch (dánčina, švédčina, fínčina) označuje druh piva a ktoré môže byť v každom prípade použité nanajvýš iba ako druhové označenie ‚piva vyrobeného v nemeckom Bavorsku‘, a to akéhokoľvek typu spomedzi množstva rozličných existujúcich druhov piva, bez toho, aby sa vyvodzovala ‚priama spojitosť‘ (rozsudok Súdneho dvora zo 7. novembra 2000, [Warsteiner Brauerei, C-312/98, Zb. s. I-9187]) medzi zvláštnou kvalitou, povestou alebo inými vlastnosťami výrobku (piva) a jeho zvláštnym zemepisným pôvodom (Bavorsko) a aby išlo o ‚výnimočný prípad‘, čo uvedený právny predpis vyžaduje na účely registrácie chráneného zemepisného označenia obsahujúceho názov krajiny, pretože vzhľadom na to, čo je uvedené v predchádzajúcom odseku, označenie ‚Bayerisches Bier‘ je označením ‚druhovým‘ a nie je možné ho registrovať v zmysle článkov 3 ods. 1 a 17 ods. 2 [nariadenia č. 2081/92],

- pretože označenie ‚Bayerisches Bier‘ nemalo byť registrované v zmysle článku 14 ods. 3 [nariadenia č. 2081/92], keďže vzhľadom na ‚dobré meno a povest‘ ochranných známkov Bavaria a ‚časové obdobie, počas ktorého sa

používal[i]’, označenie ‚Bayerisches Bier‘ ‚môže zavádzať spotrebiteľa v súvislosti s pravým pôvodom výrobku?’

2. Subsidiárne, v prípade, že [prvá] otázka... je neprípustná alebo nedôvodná, malo by sa [nariadenie č. 1347/2001] interpretovať v tom zmysle, že uznanie CHZO ‚Bayerisches Bier‘, ktoré toto nariadenie uvádza, nebráni platnosti a užívaniu skorších existujúcich známkou používaných tretími osobami, v ktorých sa objavuje slovo ‚Bavaria?’“

O konaní pred Súdny dvorom

- 31 Listom podaným do kancelárie Súdneho dvora 21. januára 2009 Bavaria a Bavaria Italia predložili pripomienky k návrhom generálneho advokáta a požiadali Súdny dvor o povolenie podať repliku na jeho návrhy.
- 32 Na úvod je potrebné pripomenúť, že ani Štatút Súdneho dvora, ani jeho rokovací poriadok neupravujú možnosť účastníkov konania podať pripomienky ako odpoveď na návrhy prednesené generálnym advokátom. Podľa judikatúry musí byť žiadosť podaná v tejto súvislosti zamietnutá (pozri najmä uznesenie zo 4. februára 2000, Emesa Sugar, C-17/98, s. I-665, body 2 a 19, ako aj rozsudok z 15. februára 2007, Lechouritou a i., C-292/05, Zb. s. I-1519, bod 18).
- 33 Je opodstatnené dodať, že rovnaký záver by platil aj za predpokladu, ak by sa návrh žalobcov vo veci samej mal považovať za smerujúci k opätovnému otvoreniu ústnej časti konania.

- 34 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor môže bez návrhu, na návrh generálneho advokáta alebo tiež na návrh účastníkov konania nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania v súlade s článkom 61 svojho rokovacieho poriadku, ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo že vec má byť rozhodnutá na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci konania nevyjadrili (pozri najmä rozsudky z 19. februára 2002, *Wouters a i.*, C-309/99, Zb. s. I-1577, bod 42, a zo 16. decembra 2008, *Cartesio*, C-210/06, Zb. s. I-9641, bod 46).
- 35 Súdny dvor sa však po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že v tejto veci sa oboznámil so všetkými skutočnosťami potrebnými na zodpovedanie otázok, ktoré položil vnútroštátny súd, a že tieto skutočnosti boli pred ním prejednané.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 36 Svojou prvou otázkou, ktorá je rozdelená na podotázky, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je nariadenie č. 1347/2001 platné so zreteľom na možné porušenie buď všeobecných zásad práva Spoločenstva, alebo formálnych či podstatných podmienok nariadenia č. 2081/92. Podotázky týkajúce sa súladu so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva sa vzťahujú na nariadenie č. 2081/92 ako na právny základ nariadenia č. 1347/2001.

O prípustnosti

- 37 V pripomienkach predložených Súdnemu dvoru vyvstala otázka, či je možné sa pred vnútroštátnym súdom dovolávať dôvodov neplatnosti, o ktoré ide v prvej otázke. V niektorých z týchto pripomienok sa uvádza, že dovolávať sa takých dôvodov je nemožné preto, lebo nariadenie č. 1347/2001 sa priamo a osobne týka spoločností Bavaria a Bavaria Italia a tie proti nemu nepodali žalobu o neplatnosť podľa článku 230 ES.
- 38 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry medzi všeobecné zásady práva Spoločenstva patrí právo žalobcu odvolávať sa v rámci žaloby podanej podľa vnútroštátneho práva proti zamietnutiu svojej žiadosti na protiprávnosť aktu Spoločenstva, ktorý tvorí základ pre vnútroštátne rozhodnutie prijaté voči dotknutej osobe, pričom otázku platnosti tohto aktu Spoločenstva možno následne postúpiť Súdnemu dvoru v rámci prejudiciálneho konania (rozsudky z 15. februára 2001, *Nachi Europe*, C-239/99, Zb. s. I-1197, bod 35, ako aj z 8. marca 2007, *Roquette Frères*, C-441/05, Zb. s. I-1993, bod 39).
- 39 Táto všeobecná zásada, ktorá sleduje zabezpečenie toho, že každá osoba má alebo mala možnosť napadnúť akt Spoločenstva tvoriaci základ pre rozhodnutie namierené voči nej, však nijako nebráni tomu, aby nariadenie nadobudlo konečnú platnosť pre jednotlivca, voči ktorému sa musí považovať za individuálne rozhodnutie, ktorého zrušenie mohol bez akýchkoľvek pochybností požadovať na základe článku 230 ES, čo tomuto jednotlivcovi zabráňuje odvolávať sa pred vnútroštátnym súdom na protiprávnosť tohto nariadenia (rozsudky *Nachi Europe*, už citovaný, bod 37, a *Roquette Frères*, už citovaný, bod 40).
- 40 Vyvstáva teda otázka, či by žaloba spoločnosti Bavaria alebo Bavaria Italia o neplatnosť na základe článku 230 štvrtého odseku ES proti nariadeniu č. 1347/2001 bola bez akýchkoľvek pochybností prípustná z dôvodu, že uvedené nariadenie sa ich priamo

a osobne týka (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 1996, Accrington Beef a i., C-241/95, Zb. s. I-6699, bod 15, ako aj rozsudky Nachi Europe, už citovaný, bod 40, a Roquette Frères, už citovaný, bod 41).

- 41 V tejto súvislosti je opodstatnené uviesť, že nemožno bez akýchkoľvek pochybností usúdiť, že nariadenie č. 1347/2001 sa spoločnosť Bavaria a Bavaria Italia „priamo a osobne týka“ v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 42 Treba totiž konštatovať, že uvedené nariadenie má poskytnúť výrobku „Bayerisches Bier“ ochranu CHZO stanovenú nariadením č. 2081/92 tým, že priznáva každému subjektu, ktorého výrobky vyhovujú predpísaným požiadavkám, právo ich uvádzať na trh pod uvedeným CHZO.
- 43 Pritom aj keby nariadenie č. 1347/2001 mohlo zasiahnuť do právneho postavenia spoločností Bavaria a Bavaria Italia, taký zásah by nebolo možné považovať za vyplývajúci priamo z tohto nariadenia. Podľa ustálenej judikatúry totiž podmienka, podľa ktorej sa právna úprava Spoločenstva, ktorá je predmetom žaloby, musí priamo týkať fyzickej osoby alebo právnickej osoby, vyžaduje, aby uvedená právna úprava mala priame účinky na právne postavenie jednotlivca a neponechávala priestor na voľnú úvahu svojim adresátom povereným jej vykonávaním, ktoré má úplne automatický charakter a vyplýva iba z právnej úpravy Spoločenstva bez uplatnenia iných sprostredkujúcich predpisov (pozri rozsudky z 5. mája 1998, Glencore Grain/Komisia, C-404/96 P, Zb. s. I-2435, bod 41; z 29. júna 2004, Front national/Parlament, C-486/01 P, Zb. s. I-6289, bod 34, a z 22. marca 2007, Regione Siciliana/Komisia, C-15/06 P, Zb. s. I-2591, bod 31).
- 44 Ako vyplýva zo samotného znenia odôvodnení č. 3 a 4 nariadenia č. 1347/2001, toto nariadenie považuje skôr existujúcu ochrannú známku Bavaria za platnú a povoľuje pokračovať v jej používaní bez ohľadu na registráciu CHZO „Bayerisches Bier“, pokiaľ sú dodržané podmienky stanovené v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 2081/92. Prípadný

zásah do právneho postavenia spoločností Bavaria a Bavaria Italia teda nemožno považovať za úplne automaticky vyplývajúci z tohto nariadenia.

45 Preto nemožno tvrdiť, že nariadenie č. 1347/2001 sa bez akýchkoľvek pochybností priamo týka spoločností Bavaria a Bavaria Italia.

46 Je teda namieste konštatovať, že žaloba spoločností Bavaria alebo Bavaria Italia o neplatnosť na základe článku 230 ES proti nariadeniu č. 1347/2001 by nebola nepopierateľne prípustná. Majú tak právo dovolávať sa neplatnosti tohto nariadenia v rámci žaloby podanej podľa vnútroštátneho práva, aj keď nepodali žalobu o neplatnosť proti nemu na súde Spoločenstva v lehote stanovenej v článku 230 ES.

O údajnom porušení všeobecných zásad práva Spoločenstva nariadením č. 2081/92, pokiaľ ide o jeho pôsobnosť a právny základ

47 Touto podotázkou sa vnútroštátny súd pýta na platnosť nariadenia č. 2081/92 z dôvodu, že jeho pôsobnosť zahŕňa pivo. Pivo je alkoholický nápoj, a preto ho podľa neho nemožno považovať za „potravinu“ v zmysle článku 1 ods. 1 uvedeného nariadenia, ani sa nemôže nachádzať v jeho prílohe I. Vnútroštátny súd má okrem toho pochybnosti o platnosti nariadenia č. 2081/92 z dôvodu, že pivo nie je zahrnuté medzi „poľnohospodárskymi výrobkami“ uvedenými v prílohe I Zmluvy, takže články 32 ES a 37 ES netvoría vhodný právny základ na prijatie tohto nariadenia.

48 Po prvé, pokiaľ ide o zahrnutie piva medzi potraviny, treba konštatovať, že uvedená právna úprava Spoločenstva nedefinuje pojem „potravina“. Nijaký argument však neodôvodňuje vylúčenie piva z tohto pojmu.

- 49 Jednak je totiž potravinová povaha piva nepochybná v bežnom zmysle slova „potrava“. Jednak, ako nemecká vláda a Rada správne uviedli, pivo patrí do definície pojmu „potravina“ uvedenej v inej právnej úprave Spoločenstva, ktorou je článok 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463).
- 50 Po druhé, vo vzťahu k tvrdeniu, podľa ktorého články 32 ES a 37 ES netvoría vhodný právny základ na prijatie nariadenia č. 2081/92 z dôvodu, že pivo nie je zahrnuté medzi „poľnohospodárskymi výrobkami“ uvedenými v prílohe I Zmluvy, treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že právna úprava, ktorá prispieva k dosiahnutiu jedného alebo viacerých cieľov uvedených v článku 33 ES, musí byť prijatá na základe článku 37 ES, aj keď okrem toho, že sa uplatňuje najmä na výrobky uvedené v prílohe I Zmluvy, zahŕňa podružne aj určité výrobky, ktoré v nej nie sú obsiahnuté (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. novembra 1989, Komisia/Rada, C-11/88, Zb. s. 3799, bod 15, a z 5. mája 1998, Spojené kráľovstvo/Komisia, C-180/96, Zb. s. I-2265, bod 134).
- 51 V tejto veci je nesporné, že jednak základným účelom nariadenia č. 2081/92 je, ako vyplýva z jeho druhého odôvodnenia, dosiahnutie cieľov uvedených v článku 33 ES a jednak sa týka predovšetkým výrobkov uvedených v prílohe I Zmluvy. Okrem toho, aj keď je pravda, že pivo nie je v tejto prílohe výslovne uvedené, skutočnosťou zostáva, že väčšina ingrediencií, z ktorých sa skladá, v nej uvedená je a že jeho zahrnutie do pôsobnosti nariadenia č. 2081/92 zodpovedá účelu tohto nariadenia a najmä dosiahnutiu cieľov uvedených v článku 33 ES.
- 52 Preto preskúmanie tejto časti prvej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť nariadenia č. 2081/92.

O údajnom porušení všeobecných zásad práva Spoločenstva nariadením č. 2081/92, pokiaľ ide o postup registrácie podľa jeho článku 17

53 Touto podotázkou chce vnútroštátny súd vedieť, či je článok 17 nariadenia č. 2081/92 neplatný, keďže postup, ktorý zavádza, nestanovuje žiadnu možnosť vzniesť námietku.

54 Na úvod je potrebné uviesť, že aj keď článok 17 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 výslovne stanovil, že článok 7 tohto nariadenia sa neuplatní v rámci zjednodušeného postupu registrácie, a teda vylúčil v uvedenom rámci právo legitímne dotknutých tretích osôb vzniesť námietku, ktoré je upravené v odseku 3 tohto ustanovenia, registrácia na základe tohto postupu tiež predpokladá, že označenia sú v súlade s hmotnoprávnymi pravidlami tohto nariadenia (pozri rozsudok zo 16. marca 1999, Dánsko a i./Komisia, nazývaný „Feta I“, C-289/96, C-293/96 a C-299/96, Zb. s. I-1541, bod 92).

55 V každom prípade je namieste pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že z náležitého výkladu článku 17 nariadenia č. 2081/92 nijako nevyplýva, že dotknuté tretie osoby, ktoré sa domnievajú, že ich legitímne záujmy sú poškodené registráciou označenia, sa nemôžu vyjadriť a vzniesť svoje námietky pred členským štátom, ktorý žiada o túto registráciu, a to najmä v súlade so zásadami týkajúcimi sa súdnej ochrany, ako vyplýva zo systému nariadenia č. 2081/92 (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, bod 41).

56 Tieto dotknuté tretie osoby teda mohli aj v rámci zjednodušeného postupu podľa článku 17 uvedeného nariadenia vzniesť námietky voči predmetnej žiadosti o registráciu.

- 57 Vnútroštátnym súdom prináležalo rozhodnúť o súlade žiadosti o registráciu označenia podľa článku 17 nariadenia č. 2081/92 s právom za rovnakých podmienok preskúmania, aké platia pre akýkoľvek konečný akt vydaný rovnakým vnútroštátnym orgánom, ktorý môže spôsobiť ujmu na právach, ktoré tretie osoby odvodzujú z práva Spoločenstva, a teda považovať za prípustnú žalobu podanú na tento účel, aj keď to vnútroštátne procesné pravidlá v obdobnom prípade nestanovovali (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. decembra 1992, *Oleificio Borelli/Komisija*, C-97/91, Zb. s. I-6313, bod 13, ako aj *Carl Kühne a i.*, už citovaný, bod 58).
- 58 V každom prípade treba uviesť, že vo veci samej bola väčšina námietok voči registrácii, ktoré Bavaria a Bavaria Italia predložili Súdnemu dvoru vo svojich pripomienkach, prerokovaná najmä na návrh holandských orgánov v rámci výboru počas postupu registrácie CHZO „Bayerisches Bier“.
- 59 Pokiaľ napokon ide o tvrdenie, podľa ktorého zrušenie zjednodušeného postupu nariadením č. 692/2003 znamená vzhľadom na znenie jeho odôvodnenia č. 13 implicitné uznanie neplatnosti článku 17 nariadenia č. 2081/92, nemožno ho platne zastávať.
- 60 Ako totiž pripomína uvedené odôvodnenie, zjednodušený postup upravený v uvedenom článku v pôvodnej verzii nariadenia č. 2081/92 mal za cieľ registráciu existujúcich označení, ktoré sú chránené alebo zaužívané v členských štátoch, na úrovni Spoločenstva. Úprava tohto postupu teda mala čisto prechodný charakter.
- 61 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, preskúmanie tejto časti prvej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť nariadenia č. 2081/92.

O údajnom nedodržaní formálnych podmienok počas postupu registrácie CHZO „Bayerisches Bier“

- 62 Týmito podotázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd pýta, či je nariadenie č. 1347/2001 neplatné z dôvodu, že jednak nemecká vláda ani Rada alebo Komisia nepreskúmali dostatočne podmienky registrácie CHZO „Bayerisches Bier“ a jednak žiadosť o registráciu tohto CHZO nebola predložená včas vzhľadom na zmeny, ku ktorým došlo neskoršie.
- 63 Po prvé, vnútroštátny súd sa domnieva, že ani nemecká vláda, ani Rada alebo Komisia nesplnili svoju povinnosť overiť počas postupu registrácie CHZO „Bayerisches Bier“ podmienky stanovené v nariadení č. 2081/92.
- 64 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že v systéme zavedenom nariadením č. 2081/92 dochádza k rozdeleniu právomocí medzi dotknutý členský štát a Komisiu. Či už ide o registráciu podľa normálneho postupu, alebo podľa zjednodušeného postupu, k registrácii môže dôjsť iba vtedy, ak dotknutý členský štát podal žiadosť v tomto zmysle a predložil špecifikáciu a informácie potrebné na registráciu v súlade s článkom 4 nariadenia č. 2081/92 (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, body 50 a 51).
- 65 Podľa článku 5 ods. 5 nariadenia č. 2081/92 je úlohou členských štátov, aby skontrolovali, či je žiadosť o registráciu podľa normálneho postupu odôvodnená so zreteľom na podmienky stanovené týmto nariadením. V tomto ustanovení sa totiž uvádza, že členský štát, ktorému bola v rámci normálneho postupu podaná žiadosť o registráciu, musí skontrolovať, či táto žiadosť je oprávnená, a ak dôjde k názoru, že požiadavky nariadenia č. 2081/92 sú splnené, postúpi ju Komisii. Navyše zo samotného znenia článku 6 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 vyplýva, že Komisia pred pokračovaním v postupe registrácie, ako je upravený v článku 6 ods. 2 až 4 a článku 7 uvedeného nariadenia, uskutoční iba výlučne formálne preskúmanie, aby skontrolovala, či sú

uvedené požiadavky splnené. V rámci zjednodušeného postupu pritom nie je dôvod uplatniť iné zásady (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, bod 52).

- ⁶⁶ Z toho plynie, že rozhodnutie o registrácii označenia ako CHOP alebo ako CHZO môže Komisia prijať iba vtedy, ak jej dotknutý členský štát predložil žiadosť na tento účel, a takú žiadosť možno podať iba vtedy, ak členský štát overil, či je oprávnená. Tento systém rozdelenia právomocí je odôvodnený predovšetkým skutočnosťou, že registrácia predpokladá overenie splnenia určitého počtu podmienok, čo vo veľkej miere vyžaduje detailnú znalosť okolností osobitných pre dotknutý členský štát, ktoré môžu najlepšie skontrolovať príslušné orgány tohto štátu (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, bod 53).
- ⁶⁷ V tomto systéme rozdelenia právomocí je úlohou Komisie, aby pred registráciou označenia v požadovanej kategórii overila najmä jednak to, či špecifikácia, ktorá je pripojená k žiadosti, je v súlade s článkom 4 nariadenia č. 2081/92, teda či obsahuje požadované skutočnosti a tieto skutočnosti nie sú zrejme postihnuté zjavnými chybami, a jednak na základe skutočností uvedených v špecifikácii to, či označenie spĺňa požiadavky článku 2 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia č. 2081/92 (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, bod 54).
- ⁶⁸ To platí aj vtedy, ak v súlade s článkom 15 nariadenia č. 2081/92 nie sú opatrenia zamýšľané Komisiou v súlade so stanoviskom výboru, ktorý bol zriadený podľa uvedeného článku, alebo také stanovisko nebolo vydané a rozhodnutie o registrácii vydáva Rada na návrh Komisie.
- ⁶⁹ S ohľadom na predchádzajúce úvahy treba preskúmať skutočnosti, ktoré uviedol vnútroštátny súd.

- 70 Na úvod je potrebné konštatovať, že aj keď je Súdny dvor príslušný na analýzu toho, či pri registrácii označenia na základe nariadenia č. 2081/92 boli dodržané v ňom stanovené podmienky, iba vnútroštátnym súdom prináleží preskúmať overenie dodržania uvedených podmienok, ktoré uskutočnili príslušné vnútroštátne orgány, ako je pripomenuté v bodoch 55 a 57 tohto rozsudku.
- 71 Naopak Súdnemu dvoru prináleží preskúmať, či si Rada a Komisia riadne splnili svoju povinnosť overiť dodržanie podmienok stanovených v nariadení č. 2081/92.
- 72 V tejto veci zo spisu vyplýva, že Rada a Komisia si riadne splnili svoju povinnosť overenia, keďže označenie „Bayerisches Bier“ bolo registrované až po dlhom konaní, počas ktorého sa uskutočnili podrobné skúmania týkajúce sa súladu uvedeného označenia s podmienkami nariadenia č. 2081/92. V dôsledku toho nemožno vyhovieť námietke, ktorú vzniesol vnútroštátny súd.
- 73 Po druhé, vnútroštátny súd spochybňuje platnosť nariadenia č. 1347/2001 z dôvodu, že žiadosť o registráciu predmetného CHZO nebola predložená včas vzhľadom na zmeny, ku ktorým došlo neskôršie.
- 74 Na úvod je potrebné uviesť, ako už bolo pripomenuté v bode 20 tohto rozsudku, že nemecká vláda informovala Komisiu o žiadosti o registráciu 20. januára 1994, teda pred uplynutím šesťmesačnej lehoty stanovenej v článku 17 nariadenia č. 2081/92.

- 75 Preto treba preskúmať, či platnosť nariadenia č. 1347/2001 možno spochybniť, ako sa domnieva vnútroštátny súd, skutočnosťou, že pôvodná žiadosť bola výrazne zmenená, a to počas obdobia viacerých rokov po uplynutí šesťmesačnej lehoty.
- 76 V tomto ohľade treba pripomenúť, že na rozdiel od článku 5 nariadenia č. 2081/92, ktorý výslovne stanovuje, že v normálnom konaní sa k žiadosti o registráciu má pripojiť špecifikácia, článok 17 rovnakého nariadenia sa obmedzuje na to, že od členských štátov vyžaduje, aby Komisiu informovali „o svojich právne chránených označeniach alebo v tých členských štátoch, kde nie je žiaden ochranný systém, o svojich označeniach založených na základe zvyklosti [zaužívaných označeniach — *neoficiálny preklad*], ktoré chcú registrovať“. Za týchto okolností nemožno článok 17 nariadenia č. 2081/92 vykladať tak, že od členských štátov vyžaduje, aby v rámci šesťmesačnej lehoty predložili konečnú verziu špecifikácie a ostatných relevantných dokumentov, takže akákoľvek zmena pôvodne predloženej špecifikácie by viedla k uplatneniu normálneho postupu (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, bod 32).
- 77 Tento výklad článku 17 nariadenia č. 2081/92 je navyše podporený skutočnosťou, že členské štáty zo severnej Európy historicky nevedli registre chránených označení, pričom ochranu zabezpečovali zákony potláčajúce praktiky, ktoré by mohli viesť k uvedeniu do omylu. Až keď nadobudlo účinnosť nariadenie č. 2081/92, stalo sa pre tieto členské štáty nevyhnutné vytvoriť zoznam existujúcich označení a určiť, či ide o CHOP alebo o CHZO. Bolo by nerealistické vyžadovať, aby tieto členské štáty predložili Komisii do šiestich mesiacov po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 2081/92 všetky informácie a dokumenty nevyhnutné na rozhodnutie o registrácii, najmä so zreteľom na čas potrebný na to, aby dotknuté osoby uplatnili na vnútroštátnej úrovni svoje procesné práva (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, bod 33).
- 78 Preto je opodstatnený záver, že vo veci samej nemala zmena pôvodnej žiadosti o registráciu po uplynutí šesťmesačnej lehoty, ktorá je stanovená v článku 17 nariadenia č. 2081/92, za následok protiprávnosť uplatnenia zjednodušeného postupu.

79 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, preskúmanie tejto časti prvej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť nariadenia č. 1347/2001.

O údajnom nesúlade registrácie CHZO „Bayerisches Bier“ s hmotnoprávnymi podmienkami nariadenia č. 2081/92

80 Týmito podotázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, vnútroštátny súd spochybňuje platnosť nariadenia č. 1347/2001 z dôvodu, že registrácia CHZO „Bayerisches Bier“ nie je v súlade so sériou hmotnoprávných podmienok, ktoré upravuje nariadenie č. 2081/92. Po prvé, predmetné označenie nebolo ani právne chránené, ani zaužívané v zmysle článku 17 ods. 1 nariadenia č. 2081/92. Po druhé, nespĺňa podmienky stanovené v článku 2 ods. 2 písm. b) uvedeného nariadenia a v skutočnosti je druhovým názvom v zmysle článku 3 ods. 1 a článku 17 ods. 2 tohto nariadenia. Po tretie, zodpovedá situácii uvedenej v článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92.

81 Na úvod treba po prvé pripomenúť, že normotvorca Spoločenstva disponuje v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky širokou mierou voľnej úvahy, ktorá zodpovedá politickej zodpovednosti, ktorú mu priznávajú články 34 ES a 37 ES, a že Súdny dvor viackrát rozhodol, že iba zjavná nevhodnosť opatrenia, ktoré bolo vydané v tejto oblasti, vo vzťahu k cieľu, ktorý zamýšľa príslušná inštitúcia sledovať, môže mať vplyv na súlad takého opatrenia s právom (pozri rozsudky z 5. októbra 1994, Nemecko/Rada,

C-280/93, Zb. s. I-4973, body 89 a 90, ako aj z 13. decembra 1994, SMW Winzersekt, C-306/93, Zb. s. I-5555, bod 21).

- 82 Preto sa preskúmanie Súdnyim dvorom musí obmedziť na overenie toho, či predmetné opatrenie nie je postihnuté zjavnou chybou alebo zneužitím právomoci alebo či predmetný orgán zjavne neprekročil medze svojej voľnej úvahy (rozsudky z 12. júla 2001, Jippes a i., C-189/01, Zb. s. I-5689, bod 80; z 9. septembra 2004, Španielsko/Komisia, C-304/01, Zb. s. I-7655, bod 23, ako aj z 23. marca 2006, Unitymark a North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, Zb. s. I-2689, bod 55).
- 83 Po druhé je potrebné uviesť, že od inštitúcií Spoločenstva sa pri rozhodovaní o žiadosti o registráciu na základe nariadenia č. 2081/92 požaduje, aby uskutočnili hodnotenie komplexnej hospodárskej a sociálnej situácie.
- 84 Pritom pokiaľ uskutočňovanie poľnohospodárskej politiky Spoločenstva Radou alebo Komisiou zahŕňa potrebu hodnotiť komplexnú hospodársku alebo sociálnu situáciu, neuplatňuje sa diskrečná právomoc, ktorú majú, iba na povahu a dosah opatrení, ktoré sa majú vykonať, ale v istom rozsahu aj na zistenie základných údajov v tomto zmysle. V tomto kontexte je možné, aby Rada alebo Komisia prípadne vychádzali zo všeobecných zistení (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. februára 1996, Komisia/Rada, C-122/94, Zb. s. I-881, bod 18; z 19. februára 1998, NIFPO a Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, Zb. s. I-681, body 41 a 42; z 5. októbra 1999, Španielsko/Rada, C-179/95, Zb. s. I-6475, bod 29, ako aj z 25. októbra 2001, Taliansko/Rada, C-120/99, Zb. s. I-7997, bod 44).
- 85 Vo svetle toho, čo bolo uvedené, treba preskúmať dôvodnosť otázok, ktoré predložil vnútroštátny súd.

— O článku 17 ods. 1 nariadenia č. 2081/92

86 Vnútroštátny súd sa domnieva, že postup registrácie upravený v článku 17 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 nebol uplatniteľný na označenie „Bayerisches Bier“, pretože toto označenie nebolo ani „právne chránené“, ani „zaužívané“ v zmysle tohto ustanovenia.

87 V tomto ohľade treba uviesť, že toto posúdenie podlieha overeniu, ktoré musia uskutočniť príslušné vnútroštátne orgány a prípadne preskúmať vnútroštátne súdy predtým, než je žiadosť o registráciu predložená Komisii (pozri rozsudok Carl Kühne a i., už citovaný, bod 60).

88 Ako bolo totiž pripomenuté v bode 66 tohto rozsudku, overenie, či označenie „Bayerisches Bier“ bolo buď právne chránené, alebo zaužívané vo veľkej miere vyžaduje detailnú znalosť okolností osobitných pre dotknutý členský štát, ktoré môžu najlepšie skontrolovať príslušné orgány tohto štátu.

89 V prvom rade, vo veci samej uskutočnili také overenie nemecké orgány bez toho, aby jeho dôvodnosť bola spochybnená pred vnútroštátnym súdom.

90 V druhom rade, existencia piatich dvojstranných dohôd spomenutých v bode 18 tohto rozsudku, ktoré majú chrániť označenie „Bayerisches Bier“, v spojení s ďalšími predmetmi v spise, najmä určitými etiketami a publikáciami, umožňovala platne vyvodiť, že uvedené označenie je právne chránené alebo prinajmenšom zaužívané. Keďže sa nezdá, že posúdenie, ktoré uskutočnili príslušné nemecké orgány, by bolo

postihnuté zjavnou chybou, Rada alebo Komisia mohli právom usúdiť, že predmetné CHZO spĺňa podmienky uvedené v článku 17 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 na účely registrácie podľa zjednodušeného postupu.

- 91 Preto je opodstatnený záver, že preskúmanie podmienok článku 17 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť nariadenia č. 1347/2001.

— O článku 2 ods. 2 písm. b) článku 3 ods. 1 a článku 17 ods. 2 nariadenia č. 2081/92

- 92 Vnútroštátny súd vyjadruje pochybnosti o súlade označenia „Bayerisches Bier“ s podmienkami článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2081/92 z dôvodu jednak údajnej neexistencie priamej spojitosti medzi pivom, ktoré pochádza z Bavorska, a jeho zvláštnou kvalitou, povestou alebo inými vlastnosťami, ktoré možno pripísať tomuto pôvodu, a jednak toho, že v tejto veci nejde o výnimočný prípad, ktorý by odôvodňoval registráciu názvu krajiny. Okrem toho sa pýta, či toto označenie nie je v skutočnosti „druhým názvom“ v zmysle článku 3 ods. 1 a článku 17 ods. 2 nariadenia č. 2081/92.

- 93 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že posúdenie uvedených podmienok vo veľkej miere vyžaduje detailnú znalosť okolností osobitných pre dotknutý členský štát, ktoré môžu najlepšie skontrolovať príslušné orgány tohto štátu, pričom toto posúdenie takisto podlieha overeniu, ktoré musia uskutočniť uvedené orgány a prípadne preskúmať vnútroštátne súdy predtým, než je žiadosť o registráciu predložená Komisii. Rovnako je namieste uviesť, že vo veci samej uskutočnili také overenie nemecké orgány bez toho, aby jeho dôvodnosť bola spochybnená pred vnútroštátnym súdom.

- 94 Pokiaľ ide o podmienky článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2081/92, treba na úvod uviesť, že zo znenia tohto ustanovenia aj zo štruktúry tohto nariadenia vyplýva, že pojem „krajina“ znamená buď členský štát, alebo tretiu krajinu. Keďže Bavorsko je vnútroštátny územný celok, otázka, či ide o „výnimočný prípad“ v zmysle tohto ustanovenia, vo veci samej ani nevzniká.
- 95 Vo vzťahu k priamej spojitosti, ktorú vyžaduje uvedené ustanovenie, je potrebné uviesť, že registrácia označenia „Bayerisches Bier“ ako CHZO sa opiera najmä, ako to Rada a Komisia zdôraznili pred Súdnym dvorom, o takú spojitosť medzi povestou a bavorským pôvodom piva.
- 96 Taký záver inštitúcií Spoločenstva nemožno vyvrátiť, ako to vnútroštátny súd i Bavaria a Bavaria Italia navrhujú, z dôvodu, že tak zákon o čistote piva z roku 1516 („Reinheitsgebot“), ako aj tradičná metóda varenia piva založená na spodnom kvasení, obidva bavorského pôvodu, sa rozšírili, prvý v Nemecku od roku 1906 a druhá po celom svete v priebehu 19. storočia.
- 97 Treba totiž uviesť, že ani čistota, ani tradičná metóda založená na spodnom kvasení neboli samy osebe základom registrácie CHZO „Bayerisches Bier“. Ako bolo pripomenuté v bode 95 tohto rozsudku, rozhodujúca bola skôr povesť piva, ktoré pochádza z Bavorska.
- 98 Prínos „Reinheitsgebot“ a tradičnej metódy založenej na spodnom kvasení k takej povesti je iste nesporný. Nemožno však platne tvrdiť, že táto povesť by mohla zaniknúť iba z dôvodu, že „Reinheitsgebot“ sa začal uplatňovať na zvyšku nemeckého územia od roku 1906, alebo z dôvodu, že uvedená tradičná metóda sa rozšírila do iných krajín v priebehu 19. storočia. Také okolnosti navyše naopak odrážajú povesť bavorského piva, ktorá viedla k rozšíreniu jeho zákona o čistote i metódy varenia piva, a teda predstavujú

skôr indicie, ktoré umožňujú zdôvodniť, že priama spojitosť medzi Bavorskom a povestou jeho piva existuje alebo prinajmenšom existovala.

99 V dôsledku toho nemožno zistenie takej priamej spojitosti medzi bavorským pivom a jeho zemepisným pôvodom považovať za zjavne nevhodné z dôvodu okolností, na ktoré poukázal vnútroštátny súd, ako aj Bavaria a Bavaria Italia.

100 Tieto okolnosti v skutočnosti súvisia skôr s tvrdením, podľa ktorého označenie „Bayerisches Bier“ je „druhovým názvom“ v zmysle článku 3 ods. 1 a článku 17 ods. 2 nariadenia č. 2081/92, a preto ho nemožno zaregistrovať. S ohľadom na to, čo bolo práve vysvetlené, ide najmä o otázku, či sa predmetné označenie stalo druhovým do času podania žiadosti o registráciu.

101 V tomto ohľade je namieste pripomenúť, že v rámci posúdenia druhového charakteru názvu treba podľa článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2081/92 zohľadniť miesta výroby dotknutého výrobku existujúce tak vnútri, ako aj mimo členského štátu, ktorý dosiahol registráciu predmetného označenia, spotrebu tohto výrobku a spôsob, akým je toto označenie vnímané spotrebiteľmi vnútri a mimo uvedeného členského štátu, existenciu osobitnej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa týka uvedeného výrobku, ako aj spôsob, akým sa uvedené označenie používalo v práve Spoločenstva (pozri rozsudok z 26. februára 2008, Komisia/Nemecko, C-132/05, Zb. s. I-957, bod 53).

102 Vnútroštátny súd, ako aj Bavaria a Bavaria Italia sa domnievajú, že druhový charakter označenia „Bayerisches Bier“ je preukázaný najmä používaním slova „Bayerisches“

alebo jeho prekladov ako synonymým pre „pivo“ v prinajmenšom troch členských štátoch (Dánsko, Švédsko a Fínsko) i ako synonymým pre starú bavorskú metódu založenú na spodnom kvasení v názvoch, ochranných známkach a etiketách obchodných spoločností z celého sveta vrátane Nemecka.

- 103 Ani takej námietke nemožno vo veci samej vyhovieť.
- 104 Pokiaľ ide totiž v prvom rade o používanie označenia „Bayerisches“ alebo jeho prekladov ako synonymým výrazu „pivo“, treba pripomenúť, že Komisia žiadala v tejto súvislosti od členských štátov doplňujúce informácie, ktoré preukázali, ako sa uvádza v odôvodnení č. 5 nariadenia č. 1347/2001, že uvedené označenie sa nestalo druhovým na území Spoločenstva napriek tomu, že indície nasvedčujú, že dánsky preklad tohto označenia sa stáva synonymom výrazu „pivo“, a teda všeobecným názvom.
- 105 Pokiaľ ide v druhom rade o výskyt ochranných znáмок a etikiet obchodných spoločností, ktoré obsahujú slovo „Bayerisches“ alebo jeho preklady ako synonymá pre starú bavorskú metódu založenú na spodnom kvasení, na trhu, ani uvedená okolnosť neumožňuje dospieť k záveru, že predmetné označenie sa stalo druhovým do času podania žiadosti o registráciu.
- 106 Navyše registrácia CHZO podľa nariadenia č. 2081/92 má okrem iných cieľov zabrániť zneužívaniu označenia tretími osobami, ktoré chcú mať prospech z povesti, ktorú nadobudlo, a napokon zabrániť zániku tejto povesti z dôvodu jeho zľudovenia všeobecným používaním nad rámec jeho zemepisného pôvodu alebo zvláštnej kvality, povesti alebo iných vlastností, ktoré možno pripísať uvedenému pôvodu, odôvodňujúcich registráciu.

- 107 Pokiaľ teda ide o CHZO, názov sa stane druhovým len vtedy, ak priama spojitosť medzi zemepisným pôvodom výrobku na jednej strane a zvláštnou kvalitou tohto výrobku, jeho povestou alebo inými vlastnosťami, ktoré možno pripísať uvedenému pôvodu, na druhej strane zanikla, takže názov už len opisuje druh alebo typ výrobkov.
- 108 V tejto veci inštitúcie Spoločenstva konštatovali, že CHZO „Bayerisches Bier“ sa nestalo druhovým, a preto priama spojitosť medzi povestou bavorského piva a jeho zemepisným pôvodom nezanikla, pričom také konštatovanie nemožno považovať za zjavne nevhodné iba z dôvodu výskytu ochranných známk a etikiet obchodných spoločností, ktoré obsahujú slovo „Bayerisches“ alebo jeho preklady ako synonymá pre starú bavorskú metódu založenú na spodnom kvasení, na trhu.
- 109 Navyše existencia kolektívnych ochranných známk Bayrisch Bier a Bayrisches Bier, ako aj piatich rôznych dvojstranných dohôd, ktoré sa týkajú ochrany názvu „Bayerisches Bier“ ako zemepisného označenia, z rokov 1960 až 1970 skôr preukazuje to, že tento názov nemá druhový charakter.
- 110 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, je opodstatnený záver, že Rada v nariadení č. 1347/2001 správne usúdila, že označenie „Bayerisches Bier“ zodpovedá podmienkam článku 2 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2081/92 a nepredstavuje „druhový názov“ v zmysle článku 3 ods. 1 a článku 17 ods. 2 tohto nariadenia.

— O článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92

- 111 Vnútroštátny súd sa pýta, či registrácia označenia „Bayerisches Bier“ nemala byť zamietnutá podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92, keďže vzhľadom na dobré meno a povest' ochranných známk obsahujúcich slovo „Bavaria“ a časové obdobie, počas ktorého sa používali, mohlo toto označenie zavádzať spotrebiteľa v súvislosti s pravým pôvodom výrobku.
- 112 V tejto súvislosti z odôvodnenia č. 3 nariadenia č. 1347/2001 vyplýva, že Rada konštatovala, že vzhľadom na dostupné skutočnosti a informácie nemôže registrácia označenia „Bayerisches Bier“ zavádzať spotrebiteľa, pokiaľ ide o skutočnú totožnosť výrobku, a preto sa uvedené zemepisné označenie a ochranná známka Bavaria nenachádzajú v situácii uvedenej v článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92.
- 113 Konštatovanie Rady sa jednak nezdá byť zjavne nevhodné a jednak ani vnútroštátny súd, ani Bavaria a Bavaria Italia nepredložili argument, ktorý by mal také konštatovanie spochybniť.
- 114 Za týchto okolností treba konštatovať, že Rada v nariadení č. 1347/2001 správne usúdila, že na označenie „Bayerisches Bier“ sa nevzťahuje situácia, ktorú upravuje článok 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92.
- 115 Preto je opodstatnený záver, že preskúmanie prvej otázky, ktorú položil vnútroštátny súd, neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť nariadenia č. 1347/2001.

O druhej otázke

- 116 Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či okolnosť, že článkom 1 nariadenia č. 1347/2001 došlo k registrácii názvu „Bayerisches Bier“ ako CHZO a jeho odôvodnenie č. 3 konštatuje, že uvedené CHZO a ochranná známka Bavaria sa nenachádzajú v situácii uvedenej v článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92, má vplyv na platnosť a možnosť používania skôr existujúcich ochranných známk tretích osôb, v ktorých sa nachádza slovo „Bavaria“.
- 117 V tomto ohľade treba uviesť, že článok 14 nariadenia č. 2081/92 osobitne upravuje vzťahy medzi označeniami registrovanými na základe tohto nariadenia a ochrannými známkami, pričom stanovuje pre rôzne upravované situácie kolízne normy, ktorých pôsobnosť, účinky a adresáti sa odlišujú.
- 118 Na jednej strane sa totiž článok 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92 týka kolíznej situácie medzi CHOP alebo CHZO a skôr existujúcou ochrannou známkou, pokiaľ by registrácia predmetného označenia mohla vzhľadom na dobré meno a povest' ochrannej známky a časové obdobie, počas ktorého sa používala, zavádzať spotrebiteľa v súvislosti s pravým pôvodom výrobku. Dôsledok stanovený pre prípad takej kolízie je zamietnutie registrácie označení. Ide teda o normu predpokladajúcu analýzu pred registráciou CHOP alebo CHZO a určenú najmä inštitúciám Spoločenstva.
- 119 Na druhej strane sa článok 14 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 týka kolíznej situácie medzi registrovaným CHOP alebo CHZO a skôr existujúcou ochrannou známkou, pokiaľ používanie tejto známky zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 nariadenia č. 2081/92 a ochranná známka bola zapísaná v dobrej viere pred dňom podania žiadosti o registráciu CHOP alebo CHZO. Dôsledok stanovený pre tento prípad je umožnenie ďalšieho používania bez ohľadu na registráciu označenia, pokiaľ ochranná známka nespĺňa žiaden z dôvodov neplatnosti alebo výmazu, ktoré sú upravené v článku 3 ods. 1 písm. c) a g), ako aj v článku 12 ods. 2 písm. b) prvej smernice 89/104.

Ide teda o normu predpokladajúcu analýzu po registrácii a určenú najmä správnym orgánom a súdom, ktoré majú uplatňovať predmetné ustanovenia.

- 120 Analýza vyplývajúca z článku 14 ods. 3 uvedeného nariadenia sa ohraničuje na možnosť prípadného zavádzania spotrebiteľa v súvislosti s pravým pôvodom výrobku z dôvodu registrácie predmetného označenia, a to na základe preskúmania označenia, ktoré sa má zaregistrovať, a skôr existujúcej ochrannej známky, pričom sa zohľadní dobré meno a povestť tejto známky a časové obdobie, počas ktorého sa používala.
- 121 Naopak analýza vyplývajúca z článku 14 ods. 2 nariadenia č. 2081/92 predpokladá, že sa najprv overí, či používanie ochrannej známky zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 tohto nariadenia, ďalej či ochranná známka bola zapísaná v dobrej viere pred dňom podania žiadosti o registráciu označenia a napokon prípadne či ochranná známka nespĺňa žiaden z dôvodov neplatnosti alebo výmazu, ktoré sú upravené v článku 3 ods. 1 písm. c) a g), ako aj v článku 12 ods. 2 písm. b) prvej smernice 89/104.
- 122 Táto posledná uvedená analýza teda vyžaduje preskúmanie skutkového stavu a vnútroštátneho a medzinárodného práva, ako aj práva Spoločenstva, ktoré má uskutočniť iba vnútroštátny súd prípadne prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania upraveného v článku 234 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola, C-87/97, Zb. s. I-1301, body 28, 35, 36, 42 a 43).
- 123 Z toho vyplýva, že článok 14 ods. 2 a článok 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92 majú odlišné ciele a funkcie a podliehajú odlišným podmienkam. Okolnosť, že článkom 1 nariadenia č. 1347/2001 došlo k registrácii názvu „Bayerisches Bier“ ako CHZO a jeho odôvodnenie č. 3 konštatuje, že uvedené CHZO a ochranná známka Bavaria sa nenachádzajú v situácii uvedenej v článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92, teda nemôže mať vplyv na preskúmanie podmienok umožňujúcich koexistenciu uvedenej ochrannej známky a uvedeného CHZO, ako sú stanovené v článku 14 ods. 2 uvedeného nariadenia.

124 Konkrétne skutočnosť, že medzi predmetným označením a skôr existujúcou ochrannou známkou neexistuje pravdepodobnosť zámeny vo vnímaní spotrebiteľa v zmysle článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2081/92, nevylučuje, že jej používanie môže zodpovedať situácii uvedenej v článku 13 ods. 1 uvedeného nariadenia alebo že uvedená ochranná známka spĺňa jeden z dôvodov neplatnosti alebo výmazu, ktoré sú upravené v článku 3 ods. 1 písm. c) a g), ako aj v článku 12 ods. 2 písm. b) prvej smernice 89/104. Uvedená neexistencia pravdepodobnosti zámeny navyše nezbavuje ani povinnosti overiť, či predmetná ochranná známka bola zapísaná v dobrej viere pred dňom podania žiadosti o registráciu CHOP alebo CHZO.

125 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, je opodstatnené odpovedať na druhú otázku tak, že nariadenie č. 1347/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že neovplyvňuje platnosť a možnosť používania, ktoré zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 nariadenia č. 2081/92, skôr existujúcich ochranných znáмок tretích osôb, v ktorých sa nachádza slovo „Bavaria“, zapísaných v dobrej viere pred dňom podania žiadosti o registráciu CHZO „Bayerisches Bier“ pod podmienkou, že tieto ochranné známky nie sú postihnuté dôvodmi neplatnosti alebo výmazu, ktoré sú upravené v článku 3 ods. 1 písm. c) a g), ako aj v článku 12 ods. 2 písm. b) prvej smernice 89/104.

O trovách

126 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Preskúmanie prvej otázky, ktorú položil vnútroštátny súd, neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť nariadenia Rady (ES) č. 1347/2001 z 28. júna 2001, ktoré dopĺňa prílohu nariadenia Komisie (ES) č. 1107/96 o registrácii zemepisných označení a označení pôvodu podľa postupu stanoveného v článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92.**
- 2. Nariadenie č. 1347/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že neovplyvňuje platnosť a možnosť používania, ktoré zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín, skôr existujúcich ochranných známk tretích osôb, v ktorých sa nachádza slovo „Bavaria“, zapísaných v dobrej viere pred dňom podania žiadosti o registráciu chráneného zemepisného označenia „Bayerisches Bier“ pod podmienkou, že tieto ochranné známky nie sú postihnuté dôvodmi neplatnosti alebo výmazu, ktoré sú upravené v článku 3 ods. 1 písm. c) a g), ako aj v článku 12 ods. 2 písm. b) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk.**

Podpisy